

ZPRÁVODAJ

56. JIRÁSKOVA HRONOVA

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ KONANÁ POD ZÁŠTITOU ČESKÉ MÍROVÉ RADY V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMŮVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1986 NA POČEST XVII. SJEZDU KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA, 65. VÝROČÍ KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA A VOLEB DO ZASTUPITELSKÝCH ORGÁNŮ.

Hronov na obrazovce

Kromě písčích novinářů jsou pravidelnými hosty Jiráskových Hronovů také pracovníci dalších sdělovacích prostředků - rozhlasu a televize. Štáb Československé televize Praha pod vedením redaktora Miroslava Langra pořizuje z průběhu letošní celostátní přehlídky denní šoty, které mají šibeniční termín uzávěrky: již v jedenáct hodin dopoledne je musí vézt „kurýr“ do hlavního města, aby se stihl filmový materiál zpracovat a odvysílat buď v Televizních novinách, nebo v Aktualitách.

Kromě toho bude věnována 56. Jiráskovu Hronovu zvláštní příloha, nazvaná „Deset hronovských minut aneb proč má minuta šedesát sekund“. Doba trvání přílohy je vysvětlena již v titulu, zbývá tedy jen uvést termín odvysílání: v příštím týdnu.

Divadelní soubor Domu kultury ROH ZTS Martin má bohaté zkušenosti jak z domácích scén, tak ze zahraničí. Vystupoval na všech významných národních a celostátních přehlídkách.

Divadlo v boji za mír

Zítřejší začíná Týden boje proti zbraním hromadného ničení u příležitosti 41. výročí svržení atomových bomb na japonská města Hirošimu a Nagasaki. Příspěvkem k těmto mírovým akcím bude středeční seminář Úloha amatérského divadla v boji za mír, který se uskuteční od 14.30 hodin v malém sále Jiráskova divadla a je určen

pro nejširší ochotnickou veřejnost. Na seminář bude navazovat autobusový zájezd na pevnost Dobrošov – památník odhodlání a zrady. Odjezd účastníků je v 16 hodin od Jiráskova divadla. (Vzhledem k tomu, že dole v pevnosti je značná zima, doporučujeme i v parných dnech mít po ruce teplejší oblečení.)

DNEŠNÍ PROGRAM 56. JH

- 9.00 Pohovory se souborem
- 9.30 Diskusní kluby
- 10.00 Seminář klubu režisérů SČDO
- 13.00 Organizační štáb JH
- 13.00 Střetnutí ÚV ZDOS se slovenskými ochotníky
- 14.00 Školení funkcionářů svazu
- 16.30 Divadelní soubor DK ROH ZTS Martin
W. Shakespeare: Krotenie ženy
- 16.30 Představení loutkářského souboru HAD
PKO Hradec Králové
J. Potěhňa: O prázdném kufru a kouzelné konvi
- 18.30 Vítání DS SPK Červený Kostelec
- 20.00 Divadelní soubor DK ROH ZTS Martin
W. Shakespeare: Krotenie ženy
- 21.00 Filmový večer: Zánik samoty Berghov
- 22.00 Zasedání poroty
- 22.00 Patronátní večer

klub JD
ZŠ
ZŠ
ZŠ
Slavie
klub JD
JD

park MAJ

před JD
JD
park MAJ

malý sál JD
SOU

HOSTÉ V HLEDIŠTI

Ani první všední den letošní celostátní přehlídky neznamenal, že by se představení, byť se hrálo tentokrát v sále Slavie, obešla bez účasti českých hostů. Tentokrát byli v hledišti: Milan Krejsek, člen předsednictva OV KSČ a předseda Okresní odborové rady v Náchodě, Jan Popper, ředitel Domu politické výchovy OV KSČ v Náchodě, Vladimír Hetflejš, vedoucí odboru kultury VČKNV v Hradci Králové a další.

DS IMPULS DK ROH VÍTKOVICE

Aristofanes: Ptáci

Ostravský soubor je hronovskému publiku vcelku dobře známý, naposledy se v Hronově prezentoval muzikálem Kapka rosy. Většina diváků se na tuto inscenaci jistě dobře pamatuje, pamatuje se však také na problémy, které ji provázely. A zdá se, že problémům se ostravští nevyhnuli ani tentokrát. A že jsou to problémy obdobného rázu.

V podstatě by se daly rozdělit zhruba do čtyř okruhů. V první řadě je to problém ideově umělecké koncepce této komedie. Samozřejmě, přenosnost antické komedie do dnešního světa je oříšek jen velice těžko k rozlousknutí, je otázkou, zda jsou tyto texty vůbec přenosné do dnešní podoby jako komedie. Tento fakt nutí každého inscenátora k rozsáhlé úpravě, která by vyřešila současnou srozumitelnost. A již

zde se ostravští dopustili určitého konglomerátu, který srozumitelnosti jejich inscenace příliš neprospěl. Jednak ponechali v textu určité nevysvětlené dobové narážky, jednak ponechali i určité narážky z původní Stiebitzovy úpravy před padesáti lety a konečně „obohatili“ text některými současnými aktualizacemi, balancujícími mnohdy na pomezí dobrého vkusu a estrádní komunalnosti. Písně, které měly zřejmě nahradit sborové pasáže, nepřispívají k zpřehlednění myšlenky inscenace, jsou nahodilé a často působí dojmem, že se jejich autoři více zaměřili na hledání vhodného rýmu než na jejich obsah a začlenění do inscenace.

V podstatě stojí základní požadavek pro současného inscenátora této antické komedie asi takto: je nutné nalézt adekvátní současnou političnost textu i jeho současnou divadelnost. To samo sebou přináší i nalezení ústředního tématu inscenace a jeho zpracování ve všech složkách divadelního výrazu. To se ostravským bohužel nepodařilo.

Další okruh problémů by se dal shrnout pod označení žánrové neujasněnosti inscenace, (dokončení na str. 2)

4/86

STRÍPKY ZE ZÁKULISÍ

OCHOTNICKÁ SVATBA

Dva členové mladoboleslavského souboru se rozhodli do toho „praštit“. Kdo si myslí, že je to jen díky tomu, že se mladoboleslavský soubor ocitá na Hronově po dlouhé době 45 let, mýlí se. Oba se mají rádi, těší se vzájemné lásce i zdraví. Z předchozích manželství mají už devět vnuků. Chodí spolu sedm a půl roku a na Hronově se chtějí vzít, neboť se domnívají, že je tady nikdo nezná.

Přejeme garderobiérce Jiřině Krupičkové a osvětlovači Františku Matohlidovi, aby je ve čtvrtek v 10 hodin na hronovské radnici opravdu nikdo nepoznal. A přitom aby jim to vydrželo.

Hra Jiřího Šotoly: Bitva u Kresčaku se odehrává v období druhé světové války, době, kdy se v těžkých situacích formovaly a proěřovaly charaktery lidí. Je symbolické, že bude uvedena zítra, kdy si celý pokrokový svět připomene 41. výročí svržení atomových bomb na japonská města Hirošimu a Nagasaki.

JENOM PLZEŇ...

Moudrost pořekadla „jiný kraj, jiný mrav“ si mohli připomenout nehronovští diváci, kteří hledali občerstvení po včerejším představení v zahrádce u Radnice a objednali si pivo. „Pivo už není“, říkali lístivě muži s černými motýlky a dodávali: „jenom plzeň“.

SETKÁNÍ SEVEROČECHŮ

Setkání Severoáčechů se uskuteční ve středu 6. 8. ve 13 hodin ve Staropadolské hospodě.

BRÝLE SE NAŠLY

Ztracené brýle moderátorky D. M. se našly. Pochtivý nálezce je včera dopravil do redakce i se skly, takže zmíněná moderátorka již opět vidí vše ve správných proporcích. Za to pochitivému nálezci touto cestou děkuje.

HISTORIE „STOVKY“

Hned několik odpovědí na lehe nadhozenou otázku ze včerejšího čísla Zpravodaje — z čeho vznikl název „Stovka“ tuto záhadu vyřešilo. Nejjednodušší si ovšem počínal Jiří Glück, který kromě toho, že na Jiráskových Hronovech působí coby dvorní fotograf, má v malířku historii (díky své matce), i současnost pohostinskoprodejních provozoven z širokého okolí z titulu své profese inspektora závodu Potravin Náchod. A ten nám sdělil, že v padesátých letech bylo toto zařízení postaveno jako v pořadí sté spotřebního družstva Jednota. A protože se název vžil i mezi hronovskou a ochotnickou veřejností, i přes následné rekonstrukce a delimitace, nikdo neřekne království Zdeňka Jelínka jinak než „Stovka“.

DS IMPULS DK ROH VÍTKOVICE

Aristofanes: Ptáci

(dokončení ze str. 1)

což je vcelku, vzhledem k prvnímu okruhu problémů, již jenom logickým důsledkem. A tak se divák v hledišti marně snaží rozluštit zda jde o komedii se zpěvy či jakousi operetní verzi antické komedie, zda háv, do kterého je zahalena, je muzikálový či jenom volně estrádní atd.

Třetím okruhem problémů pak je samotná struktura jevištního tvaru. V okamžiku, kdy se ostravským inscenátorům nepodařilo vytvořit určitý pevný jevištní řád (a to vše přirozeně vyplývá z okruhu problémů jedna a dva), nemožnou si dovolit porušovat ho recesistními vsuvkami a komickými extempore apod., protože tyto pak působí jako jistá schválnost či neobratnost, ale v žádném případě nejsou logickými součástmi pevné jevištní struktury.

A konečně čtvrtým okruhem problémů se posléze jeví scénografické řešení, ve kterém se výše zmíněné problémy už jenom jakoby zrcadlí.

A tak inscenace jako celek působí zmateně, divák ztrácí orientaci, základní komunikační proces mezi jevištěm a hledištěm je v podstatě od začátku torpedován a znemožňován.

Škoda. Ostravský soubor je sympatický, má řadu mladých členů, z jejichž práce je zřejmé nadšení i obětavost. Měli by si ale klást vyšší cíle. Domníváme se, že na to mají.

—red—

ZPOŽDĚNÝ ZPRAVODAJ

První tři čísla letošního Zpravodaje se dostala do rukou mladých kamelotů a posléze i našich čtenářů mnohem později než bylo záměrem redakce. Navzdory tomu, že čas redakční uzávěrky byl v rekordním předstihu. Se vstupem do nového týdne a ukončením celozávodní dovolené v hronovské tiskárně jsme přesvědčeni, že ve druhé polovině celostátní přehlídky bude Zpravodaj v prodeji podstatně dřív. A propós: průzkumem mezi prodáváči bylo zjištěno, že neoptimálnější dobou, kdy zájem návštěvníků o Zpravodaj graduje, je rozmezí od 14.00 do 14.30 hodin. Budeme se snažit, abychom se do této půlhodinky vždy trefili!

PATRONÁTNÍ DRUŽBA

Průvodním jevem Jiráskových Hronovů je mj. také funkce patronů z řad podniků, závodů, družstev a organizací nejen z Hronova, ale z celého náchodského okresu. Letošní patronátní devítka má následující složení: Elton, koncernový podnik, Nové Město nad Metují, Tepna 07 Hronov, JZD Nástup Žďárky, Jednota Hronov, ZTS Stavostroj, národní podnik. No-

vé Město nad Metují, Okresní podnik služeb Náchod, Kovopol, národní podnik, Police nad Metují, Agrostav Hronov, ČSAD, závod 503, Náchod. Patronátní družba se nejprve rozvíjí v průběhu divadelního představení a poté v prostorách středního odborného učiliště ČSSD již za zvuku hudby a ve víru tance.

PŘEDSTAVUJEME

Divadelný súbor DK ROH ZŠ Martin

Zvlášť predstavovať hronovským divákom ochotníkov z Martina iste netreba. Veď so svojou inscenáciou Krotenie ženy od Wiliama Shakespeara sú tu už po šiesty raz. Na jubilejnom 50. JH sa predstavili s vlastnou adaptáciou hry J. B. P. Moliéra Oklamáný manžel a z predchádzajúcich ročníkov JH hodno spomenúť ich inscenácie hier Juraja Palkoviča Dva buchý a tri šuchy (1975) a I. Turgeneva Noc v krčme „U veľkého diviaka“ (1973).

Súbor z Martina je aj medzinárodne ostrieľaným kolektívom (hostoval v Maďarsku s inscenáciami hier J. Chalupku „Starý zaľúbenec“, V. H. V. „Záveje“ a F. Urbánka „Kamenný chodník“). Pred premiérou vlastnej úpravy hry W. Shakespeara Skrotenie čertice (súbor ju uvádza pod názvom Krotenie ženy), ktorú súbor hrá v roku 1986, sme videli inscenácie hier Jána Skalku „Kozie mlieko“, Jany Kákošovej „100 hodín do zatmenia“, ako aj svojráznu úpravu hry klasika slovenskej dramatickej spisby Ferka Urbánka Kamenný chodník.

Mesto Martin žije divadlom ochotníckym i profesionálnym (inscenácie Divadla SNP v Martine sú vyhľadávanými na celom Slovensku) a je zvlášť sympatické, že martinskí profesionáli žijú martinským ochotníkom a radou i režijnou pomocou im výdatne pomáhajú. Aj inscenácia hry W. Shakespeara „Krotenie ženy“ je toho

dokladom — režíruje ju a. h. režisér Divadla SNPv Martine Roman Polák, ktorého inscenácia inej hry W. Shakespeara v Divadle SNP „Sen noci svätajánskej“ vzbudila zaslúženú pozornosť celej slovenskej divadelnej verejnosti pre netradičné poňatie predlohy, ktorá prehovorila k divákovi novými, doteraz nepoznanými tónmi. Ten istý režisér sa podujal inscenovať „po novom“ známu predlohu W. Shakespeara, tentoraz v ochotníckom súbore, výsledok tejto spolupráce uvidíte na hronovskom javisku.

Divadelní ochotníci z Martina nie po prvýkrát siahajú po klasike či už slovenskej (Urbánek, Chalupka, Stodola, Palkovič atď.), alebo svetovej (Turgenev, Molière, Gogol a iní autori) a snažia sa ju inscenovať súčasnými prostriedkami moderného divadla tak, aby zarezonovalo v súčasnom divákovi. Súbor disponuje kvalitným hereckým materiálom a predovšetkým je to zohratý kolektív ľudí, pre ktorých je ochotnícke divadlo všetkým na svete.

Výše 30-ročná intenzívna činnosť súboru bola patrične ocenená viacerými vyznamenaniami a zvlášť je sympatické, že členovia súboru sa aktívne zapojili tohto roku do príprav volieb do zastupiteľských orgánov a k 85. výročiu založenia KSČ a XVII. zjazdu KSČ účinkovali na slávnostných zhromaždeniach k týmto významným udalostiam v živote našej socialistickej spoločnosti.

Nová tvár: MIŠO A. KOVÁČ

Milo som bol prekvapený, keď som na hronovskom námestí v pondelok podvečer stretol usmiateho dr. Miška A. Kováča, ktorý na 56. Jiráskov Hronov pricestoval so súborom z Martina. Nemohol som si nechať ujsť príležitosť porozprávať sa s týmto všestranným vedeckým pracovníkom Matice slovenskej v Martine, ktorý ochotnícku divadelnú aktivitu sleduje už oddávna.

● Možeš nám povedať čo ťa do Hronova priviedlo?

Moja terajšia návšteva v Hronove nie je prvá ako by si sa mohol domnievať. V roku 1958 som sa ako dramaturg s martinským divadelným ochotníckym súborom zúčastnil JH, kedy sme inscenovali hru „Cisárov slávik“. Moja úzka spolupráca s ochotníckym divadelným súborom z Martina pokračuje dodnes. Druhýkrát som sa už ako hosť zúčastnil JH pri jeho štyridsiatom výročí. Takže toto je moja tretia návšteva hronovského divadelného festivalu. Moje dve predchádzajúce návštevy JH niesli sa v znamení obdivu a nadšenia z atmosféry tohto dnes už svetoznámeho festivalu ochotníckeho divadla, neskoršie už pre profesionálne zaneprázdnenie som nemohol častejšie prísť do Hronova.

● Čo si sľubuješ od tohtoročnej návštevy JH?

„Od roku 1977 sa komplexne venujem divadelným inscenáciám slovenskej literatúry akýmkoľvek scénickými prostriedkami (činohra, bábkové divadlo, balet a pod.). Pre moju prácu je potrebné navštevovať rozne divadelné prehliadky a (dokončení na str. 4)

Po sedmi letech, nikoliv však „hubených“ na aktivitu souboru, se vrací dramatický odbor SKP Červený Kostelec na prkna Jiráskova divadla, aby zde navázal na hru Aldo Nikolaje: Tamboři aneb Tři na lavičce, se kterou se představil na 49. Jiráskově Hronově. Letos přijíždí do sousedního Hronova s hrou Jiřího Sotoly: Bitva u Kresčaku.

Mladé oči trochu jinak

Sám jsem před lety byl frekventantem KMD a pravidelně jsem se zúčastňoval diskusí vedených našimi lektory. Nepatřím mezi příslušníky starší generace, a proto si myslím, že názory mladých dokážu chápat nebo alespoň akceptovat.

Všichni, kdo máme cokoli společného s amatérským divadlem víme, co nás to stojí. Víme, kolik je zapotřebí úsilí, času a přemýšlení, aby se narodila inscenace.

Snad proto bych dnes jen stěží dokázal vyslovit nahlas, že práce jakéhosi souboru, zejména v tak složité inscenaci jakou bezesporu Jiráskův Otec je, byla zbytečná. Jsem bytostně přesvědčen o tom, že žádná práce, vynaložená v naší zájmové činnosti zbytečnou být nemůže, neboť i špatný výsledek je výsledek a měl by souboru sloužit jako poučení z chyb, kterých se dopustil. A to není málo.

Rovněž tak nevím, kde mladí berou odvahu tvrdit, že hronovský soubor dělá již 160 let stejné divadlo. Že by se pamatovali?

Na závěr bych rád podotkl, že s mnohými názory KMD souhlasím, avšak domnívám se, že mladí, kteří se navíc učí, by měli být na své verdikty opatrnější.

PAVEL KOLBAN, PRAHA

ANKETA

Kukátko nebo aréna?

Chápu názvosloví ankety jen jako slangové pojmenování jednak jeviště umístěného za portály a pak jeviště oprostěného z jednoho úhlu diváckého pohledu, protože jinak jsou to dost nepřesné pojmy.

Tendence, které vedou soubory do jiné než tradiční divadelní architektury, cítím jako potřebu oprostít se od konvencí při hledání nových metod divadelnosti a často i jako vůli po divadelní tvořivosti navzdory omezujícím podmínkám. Leckdy je tzv. „aréna“ ovšem i pouhá móda, která existuje sama o sobě bez schopnosti schopnosti souboru pokusit se zdůvodnit své divadelní poselství právě tak a ne jinak. V takovém případě jde spíš o formalismus, kterému mimochodem neunikla před nedávnem ani naše přední scéna.

Mnohé výsledky laborování s otevřeným prostorem mají však svou vážnost i své opodstatnění a rozhodně není bez zájmovosti, že převažují v amatérské tvorbě. Považuji proto za podnětné, že některé z nich uvádí i JH nejen jako příklady inspirativní snahy, ale jako reálné umělecké fakty. Dnes už tedy není možné jednoznačně poukazovat na správnost té či oné metody. Důležitým krokem ke vzájemné konfrontaci inscenací vytvořených v otevřeném prostoru bude podzimní přehlídka v Paláci kultury, pro níž se rozhodlo Pražské kulturní středisko a díky spolupráci s Kulturním domem hl. m. Prahy v ní vystoupí (dokončení na str. 4)

Súčasně ochotnícke divadlo na Slovensku rozvíja svoje pokrokové tradície, nadväzuje na odkaz svojho zakladateľa Gašpara Fejérpataky Belopotockého z roku 1830, na tradície, ktoré prinieslo do divadelných dejín divadlo robotnícke i divadlo v období Slovenského národného povstania - a pritom je divadlo dneška maximálne súčasné. Živo reaguje na život našej spoločnosti, významne spolupôsobí pri výchove tisíckov ľudí. Predstavuje skutočne nezanedbateľnú spoločenskú silu a to nielen svojím významným poslaním, ale aj počtom kolektívov, ktoré v tejto oblasti záujmovej umeleckej činnosti pôsobia (v roku 1985 to bolo 1 056 divadelných súborov so 17 440 členmi).

V tomto zmysle priniesol pre Osvetový ústav ako pre centrálnu metodickú inštitúciu pre teóriu a prax kultúrno výchovnej práce - ne jeden podnet XVII. zjazdu Komunistickej stra-

ny Československa a zjazd Komunistickej strany Slovenska.

Naše ďalšie plány na obdobie rokov 1986 - 1990 vychádzajú zo zjazdových záverov a tak očakávame, že sa ochotnícke divadlo bude čoraz aktívnejšie začlenovať do spoločenského pohybu svojej doby a drama-

skúsenosti a stane sa priekopníkom nových foriem práce v ochotníckom divadle.

Je preto mimoriadne dôležité v najbližšom období stabilizovať súborovú základňu, zvyšovať spoločenský význam ochotníckeho divadla, sústavnejšie a programovejšie praco-

turgicky cieľavedomejšie vstúpi do kultúrneho, spoločenského a politického života všade tam, kde sa nachádzajú aktívne divadelné ochotnícke súbory.

Očakávame, že sa v budúcnosti bude podieľ mládeže pri tvorbe predstavení naďalej zvyšovať, mladá generácia divadelných ochotníkov bude preberať a uplatňovať pokrokové

vat s mládežou. Vážna zodpovednosť o naplnenie týchto cieľov bude ležať predovšetkým na kultúrnych zariadeniach miestneho a mestského významu, ale aj na zriaďovateľoch súborov - teda na všetkých, čo sú s divadelnými ochotníkmi v každodennom styku.

Spolupráca s profesionálnymi umelcami bude naďalej dôle-

žitou formou výchovy divadelných ochotníkov vo všetkých zložkách javiskovej syntézy.

Najväčšie ťažisko metodickej práce by malo ležať v premyšľanej a zjednotenej školickej práci a to nielen v oblasti vzdelávania režisérov, ale aj dramaturgov, scénografov a hercov. Školenia by mali mať dlhodobější charakter už v okresoch. Divadelné prehliadky na všetkých stupňoch a vo všetkých kategóriách sa musia stať miestom premysleného výchovno-vzdelávacieho vplyvu.

Ochotnícke divadlo sa bude na Slovensku v rokoch 1986-1990 uberať ešte výraznejšie vlastnými tvorivými cestami, ktoré budú mať cieľ v upevňovaní socialistického uvedomenia ľudí cez tvorivo náročné, spoločensky aktívnu a divadelne pôsobivú výpoveď.

RSDr. Andrej Greš
riaditeľ Osvetového ústavu
v Bratislave

amatérské divadlo po XVII. sjezdu KSČ

O ČEM SE HOVOŘÍ

Slovenské a české ochotnické divadlo pracuje v tesnej súvislosti a spolupráci. Neexistuje teda izolovane, ale jeden od druhého preberajú skúsenosti z ochotníckej praxe a jeden druhého sa snažia inšpirovať novými impulzami. Stretnutie predstaviteľov českého a slovenského zväzu divadelných ochotníkov, ktoré prebiehalo v pondelok, dalo iste podnety pre ďalšiu spoluprácu slovenských a českých ochotníkov.

Predstavitelia SČDO a ZDOS na čele s Dr. Stanislavou Weigovou, predsedníčkou SČDO a doc. Dr. Mariánom Mikolom CSC., predsedom ZDOS, sa v pondelok

Nová tvár: MIŠO A. KOVÁČ

(pokračovanie ze str. 3)
tak som rád prijal možnosť cestovať s martinským súborom do Hronova. Za tú krátku dobu čo som tu, stretol som už veľa priateľov a známych. Na tohtoročnom Hronove ma zaujíma výmena názorov na divadlo najmä v kontexte českej divadelnej kultúry a postavenie herca v inscenácii. Osobitne ma zaujíma múzejná dokumentácia Jiráskovho dramatického diela a vôbec ochotníckej tvorby v Čechách. Aj keď som sa v minulosti nezúčastňoval JH vždy som si každý ročník zdokumentoval pre zbierky Pamätníka slovenskej literatúry. Po oslobodení vyslala Matica slovenská prvé slovenské ochotnícke súbory do Hronova (pri Matici pôsobilo Ústredie slovenských ochotníckych divadiel - ÚSOD). V archíve literatúry a umenia Maticy slovenskej som objavil stopu zo začiatkov hronovskej prehliadky, keď v roku 1931 jej organizátori z Čiech oslovili ÚSOD o radu a pomoc nakoľko v Martine už do tých čias boli divadelné prehliadky osemkrát.“ —mž—

Záhada zvaná ● KROBOT ●

Situace se komplikuje a zámračná. Zatímco se mnozí optimisté domnívali, že vysvětlení přinese přednáška profesora Císaře, osud nahrál pesimistům — profesor Císař se problému významu slova krobot v díle Mistra Aloise Jiráska vyhnul širokým obloukem a věnoval se, zřejmě veden heslem jistota je jistota, úplně jiným aspektům Jiráskova dramatického odkazu. A tak se zdá, že jediným, kdo by nám v tuto chvíli mohl říci k této problematice více, je docent Laurin, jenomže ten zase není k nalezení. Že by se ho zmocnil nějaký „krobot“?

lok v poledňajších hodinách stretli na oficiálnu konzultáciu o vzájomných stykoch a vzťahoch v nastávajúcom období po zmenách, ku ktorým došlo na konferenciách oboch zväzov. Dohodli sa na vzájomnej výmene materiálov, vydávaných obojma zväzmi, na osobných neformálnych kontaktoch, na organizovaní družobných stykov medzi súbormi v ČSR a v SSR, na hospitáciách počas podujatí, ktoré organizujú iné organizácie mimo oboch zväzov. Predpokladá sa aj pozývanie súborov z každej strany na podujatie, organizované týmito zväzmi. Dohodli sa ďalej na tom, že sa budú vzájomne in-

MLADÝMA OČIMA THÁLIE

Všetchni účastníci KMD se jednoznačně shodli na aktuálnosti komedie Ptáci, této 2399 let staré satirické alegorie, která odhaluje mechaniku státního zřízení a kritizuje jeho demokracii. Právě proto nás mrzí podcenění jejího hlavního tématu vítkovickým souborem, který ve své inscenaci nešel po hlavním tématu komedie, ale nechal se svést z cesty podbízivými a samoučelnými efekty.

Důsledkem je utopení celého představení v drobných, od tématu odbíhajících taškařicích, v množství laciných gagů. Hrát tuto hru jen proto, že soubor má v současné době spoustu nevyužitých mladých herců, je z našeho hlediska trochu málo. Klad této inscenace vidíme v dobré práci režiséra z herci souboru, kteří hráli na výborné technické úrovni s chvalitebným zápalom a spontánností. Tento názor však není jednotný, objevily se i myšlenky, že herci hráli s neopodstatněnou vulgární suverenitou. Také nás mrzí zbytečné narážky na kritiku a diváka, dobré představení se přece musí prodat samo!

Prostředí, ve kterém se představení odehrálo, bylo absolutně nevyhovující, sál Slavia je vhodný spíše k uvedení arénového představení. Proto zadní řady diváků měly potíže v kontaktu s herci a ztrácely orientaci. Rozdílné byly také názory na funkčnost kostýmů, scény a rekvizit. Kontakt herců se scénou se v první polovině představení téměř neobjevil, začal prakticky fungovat až ve druhé polovině. Opačný názor se snažil vysvětlit alegorickou funkcí scény, která mnohým unikala.

formovat o všech závažných otázkách, které budou předmětem rokovania orgánov oboch zväzov v záujme ich jednotného riešenia a spoločného postupu. Rokovalo sa aj o ďalších otázkách oboch zväzov a rozhodli sa vypracovať typy možnej spolupráce z oboch strán tak, aby bolo možné vypracovať konkrétnu dohodu o postupe pri vzájomnej spolupráci, ktorá by sa podľa možnosti mala uzavrieť na Scénickej žatve v Martine v októbri t. r.

Rokovalo sa aj o spoločenskom postavení oboch zväzov a o otázkach zvýšenia ich autority pred verejnosťou, ale aj medzi ochotníkmi, ktorí dosiaľ nešli cestu do ich radov a nepochopili, že chrániť práva a záujmy ochotníkov možno úspešne len vtedy, keď každý ochotník a každý priateľ ochotníckej činnosti bude členom týchto zväzov a svojím členstvom bude potvrdzovať súhlas s ich postupom pri riešení problémov.

Ján Melek

Kukátko nebo aréna?

(dokončení ze str. 3)
vedle profesionálních divadel i amatérské soubory. V podstatě tu půjde o praktický příspěvek k otázkám, naznačeným i touto anketou.

Zdeněk Pošíval, Praha

ANKETA

Inscenování v netradičním prostoru — a myslím si, že pro většinu z nás je aréna netradičním prostorem — samozřejmě nás může rušit, nadchnout, prostě může na nás působit velmi různě. Ale jsem přesvědčen, že tím základním a podstatným vždycky zůstane to, CO je inscenací sdělováno — a JAK, tedy působivě a přesvědčivě.

Jako herec a režisér malého mnichovohradištského divadla se cítím být svázán s tradičním jevištním prostorem kukátkového divadla a inscenovat či hrát v aréně se mi asi nikdy nepodaří. Vím ale, že mnohé divadelní kolektivy mladších lidí vedou k používání arény zcela pochopitelné důvody, například to, že prostě tradiční jeviště k dispozici nemají. A také si myslím, že mládí má a musí mít vždycky právo na experiment, nebo alespoň na pocit experimentu. Ale vyjadřovat se k formě a pomíjet obsah se mi zdá neseriózní a neúčelné — teď mám na mysli vyjádření M. Dvořáka.

Takže: Jsem přesvědčen, že pokud půjde v divadle o sdělování názorů, myšlenek a vnitřních postojů k problémům, které nás nějakým způsobem vzrušují, je lhostejné v jakém divadelním prostoru se tento proces bude odehrávat.

Pavel Štěpán,
Mnichovo Hradiště

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM 56. JH

9.00	Pohovory se souborem	Klub JD
9.30	Diskusní kluby	ZŠ
9.30	Seminář klubu režisérů SČDO	ZŠ
13.00	Setkání severočeských ochotníků	Staropadojka
13.00	Organizační štáb JH	klub JD
14.30	Seminář	malý sál JD
16.30	Úloha amatérského divadla v boji za mír	JD
16.30	Dramatický odbor SKP Červený Kostelec:	
	Jiří Šotola: Bitva u Kresčaku	
16.30	Koncert skupiny Sprint SK ROH MAJ Hronov	park MAJ
18.30	Vítání DS J. Chalupku ZK ROH	před JD
	Mostáreň Brezno	
20.00	Dramatický odbor SKP Červený Kostelec:	JD
	Jiří Šotola: Bitva u Kresčaku	
21.00	Filmový večer: Signum Laudis	park MAJ
22.00	Zasedání poroty	malý sál JD
22.00	Patronátní večer	SOU